

Dz.U. 1928 nr 38 poz. 361
Tekst ujednolicony opracowany na podstawie
tj. Dz.U. 1933 nr 60 poz. 454

Rozporządzenie¹
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz.U. R.P. Nr 78, poz. 443), postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne

Art. 1.

Rozporządzenie niniejsze normuje sprawy:

- a) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych,
- b) badania mięsa dla celów wpuszczenia do obrotu,
- c) sprowadzania mięsa z zagranicy.

Mięso wpuszczone do obrotu podlega badaniom i nadzorowi normowanemu na podstawie innych przepisów ustawowych, a w szczególności, o ile chodzi o sprawy ochrony zdrowia ludzi, na podstawie przepisów o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Art. 2.

W rozumieniu rozporządzenia niniejszego:

- a) wyrażenie "mięso" oznacza "wszystkie części zwierząt ciepłokrwistych przeznaczone do spożycia,
- b) wyrażenie "ubój" oznacza zabicie w celu spożycia,
- c) wyrażenie "ubój z konieczności" oznacza ubój zwierzęcia, gdy zachodzi:
 - 1) konieczność natychmiastowego zabicia wskutek nieszczęśliwego wypadku,
 - 2) obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść, albo że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości,
- d) wyrażenie "własne gospodarstwo domowe" nie oznacza gospodarstwa domowego, koszar, szpitali, schronisk i przytułków, zakładów wychowawczych, pensjonatów, więzień, jadłodajni, hoteli, domów

zajezdnych i innych podobnych zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem, zarządzających jadłodajni, restauratorów i oberżystów oraz tych gospodarstw domowych, które posiadają na wyżywieniu powyżej 20 pracowników najemnych lub osób, płacących za wyżywienia.

Rozdział I

Badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju

Art. 3.

Bydło rogate, świnie, owce, kozy i zwierzęta jednokopytowe, których mięso ma być spożyte, podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju. Świnie należy poddać urzędowemu badaniu również co do włośni.

Art. 4.

Urzędowemu badaniu przed ubojem nie podlegają zwierzęta zabijane z konieczności (art. 2 pkt. c).

Art. 5.

1. Zwierzęta rzeźne nie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju, jeżeli:
 - a) są przeznaczone do spożycia wyłącznie we własnym gospodarstwie domowym,
 - b) ubój odbywa się w miejscowości, w której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych,
 - c) nie wykazują objawów chorób lub zmian, nastroczających wątpliwość co do zdatności miejsca do spożycia.
2. Mięsa zwierząt, nie podlegających badaniu stosownie do przepisu ust. 1, nie wolno sprzedawać.

Art. 6.

Wojewoda (Komisarz Rządu m.st. Warszawy) może dla całego podległego mu obszaru lub jego części zarządzić na czas trwania niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych urzędowe badanie zwierząt przeznaczonych do spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

Art. 7.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może dla obszaru całego Państwa lub jego części wprowadzić obowiązek urzędowego badania również innych rodzajów zwierząt niewymienionych w art. 3 oraz urzędowe badanie co do włośni - dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

Art. 8.

1. Urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonują lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9.
2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzeń dla całego obszaru Państwa lub poszczególnych jego części zezwalać, aby w osiedlach, nie będących miastami powiatowymi, a mających

liczbę mieszkańców mniejszą, niż osiem tysięcy, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa mogło być powierzane przez właściwe władze samorządowe, za zgodą wojewody i w zakresie w rozporządzeniu ustalonym, również i odpowiednio uzdolnionym oglądaczom zwierząt rzeźnych i mięsa.

3. Lekarze weterynaryjni i oglądacze podlegają, prócz swej służbowej zależności od zarządów miast lub powiatowych związków samorządowych - w zakresie czynności, wymienionych w ustępach poprzedzających - nadzorowi władz państwowych.

Art. 9.

1. Wyznaczanie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz lekarzy weterynaryjnych do sprawdzania badania, dokonanego przez oglądaczy (art. 16) i do dokonywania badań, nie wchodzących w zakres działania oglądaczy, należy:
 - a) w miastach powiatowych i miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz w tym miastach o liczbie ludności, wynoszącej co najmniej osiem tysięcy, które utrzymują rzeźnie publiczne - do zarządów tych miast,
 - b) w pozostałych miastach oraz w gminach wiejskich - do powiatowych związków samorządowych, które ustalają obwody urzędowego badania.
2. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii zainteresowanego związku samorządowego, ustala na podstawie uchwały wydziału wojewódzkiego ilość organów urzędowego badania dla poszczególnych obwodów badania.
3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia kwalifikacje, jakie powinny posiadać osoby, wyznaczone jako organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.
4. Obsadzanie stanowisk organów urzędowego badania należy do kompetencji właściwego organu związku samorządowego, jednakże wojewoda własną decyzją usunie od sprawowania czynności urzędowego badania osobę, nie posiadającą kwalifikacji, określonych na podstawie ust. 3.
5. Wojewoda może wyznaczyć w ramach istniejących kredytów budżetowych organ urzędowego badania na koszt związku samorządowego, jeżeli właściwy organ tego związku, pomimo istnienia koniecznej potrzeby, zaniedba wyznaczenia organu urzędowego badania i nie uczyni tego na wezwanie wojewody w terminie określonym w wezwaniu. Organ urzędowego badania, wyznaczony przez wojewodę, działa do czasu wyznaczenia odpowiedniej osoby przez właściwy organ związku samorządowego.
6. W rzeźniach, zarządzanych przez władze wojskowe i dostarczających mięso wyłącznie na potrzeby wojska, lekarzy weterynaryjnych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustanawiają właściwe władze wojskowe.

Art. 10.

Poza wypadkami przewidzianymi w art. 4 i art. 5 nie wolno dokonywać uboju zwierzęcia przed urzędowym jego zbadaniem i zezwoleniem na ubój.

Lekarz weterynaryjny winien zezwolić na ubój, jeżeli stan zdrowia zwierzęcia nie daje powodu do zakazania uboju z mocy przepisów obowiązujących o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Oglądacz jest powołany do udzielania zezwoleń na ubój i do oceny mięsa w zakresie, ustalonym w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 21 pkt. c).

Art. 11.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o nią, należy postępować według

obowiązujących przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i w szczególności, gdy chodzi o chorobę, podlegającą obowiązkowi zgłaszania, obowiązek ten natychmiast spełnić.

Art. 12.

Przed wykonaniem urzędowego badania po uboju nie wolno usuwać ze zwierzęcia żadnych jego części.

Art. 13.

Zależnie od wyniku urzędowego badania rozróżnia się i osobno znakuje:

- a) "mięso zdatne" do spożycia, które pochodzi ze zwierząt zdrowych lub wykazujących tylko nieznaczne zmiany, nie mające żadnego wpływu na obniżenie wartości mięsa pod względem zdrowotnym i odżywczym,
- b) "mięso mniej wartościowe", które pod względem zdrowotnym jest zdatne do spożycia, lecz wskutek objawów lub zmian, ujawnionych przy badaniu, obniżone jest w swej wartości użytkowej lub odżywczej,
- c) "mięso warunkowo zdatne", które wskutek ujawnionych chorób lub zmian ze względów zdrowotnych może być dopuszczone do spożycia dopiero po zastosowaniu odpowiednich zabiegów,
- d) "mięso niezdatne", które wskutek ujawnionych zmian lub chorób, nie może być dopuszczone do spożycia.

Art. 14.

Mięso uznane za niezdatne winno być nieszkodliwie usunięte w sposób określony w rozporządzeniu wykonawczym.

Art. 15.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń ustanawiać obowiązek poddawania sprawdzaniu przez lekarzy weterynaryjnych, wyznaczonych w sposób, przewidziany w art. 9, wszystkiego mięsa, sprowadzanego do miejscowości wymienionych w rozporządzeniach, lub też części tego mięsa, w celu stwierdzenia, czy było istotnie zbadane i oznakowane jako zdatne do spożycia, czy nie zachodzi rozkład gnilny oraz czy zostało przywiezione w warunkach zdrowotnych. W rozporządzeniach tych będą oznaczane miejsca sprawdzania.
2. Mięso - po wprowadzeniu do miejscowości, posiadających rzeźnię publiczną, w których urzędowe badanie wykonuje wyłącznie lekarz weterynaryjny - winno być ponownie poddane urzędowemu badaniu, jeżeli w miejscu uboju mięso to zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez oglądacza.
3. Jeżeli zachodzi wątpliwość, czy mięso jest zdatne do spożycia, należy je poddać badaniu laboratoryjnemu na zasadach określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 16.

Posiadacz, niezadowolony z wyniku urzędowego badania przez oglądacza, uprawniony jest żądać sprawdzenia badania przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego. Żądanie sprawdzenia badania winno być zgłoszone oglądaczowi niezwłocznie po stwierdzeniu wyniku badania.

Posiadacz, niezadowolony z wyniku sprawdzenia badania lub z wyniku badania dokonanego przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego, może żądać ponownego badania przez

właściwego powiatowego lub innego państwowego lekarza weterynaryjnego wyznaczonego przez wojewodę. Żądanie ponownego badania posiadacz winien zgłosić lekarzowi weterynaryjnemu niezwłocznie po dokonaniu i wyrażeniu przez tegoż wyniku badania.

Wynik ponownego badania jest ostateczny i posiadacza obowiązuje bezwzględnie.

Koszty sprawdzania urzędowego badania lub ponownego urzędowego badania, dokonywanego na żądanie posiadacza, ponoszą:

- a) jeżeli sprawdzenie badania lub ponowne badanie potwierdziło wynik badania lub sprawdzenia zakwestionowanego - posiadacz,
- b) w przeciwnym wypadku - gmina lub powiatowy związek komunalny, który lekarza weterynaryjnego względnie oglądacza wyznaczył.

Przepisy szczegółowe, potrzebne do wykonania artykułu niniejszego, wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

Art. 17.

1. Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzanie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań, dokonanych przez organa urzędowego badania, i w związku z tym zmieniać ustalone przez te organa wyniki badań.
2. Posiadaczowi zwierzęcia lub mięsa służy wówczas prawo odwołania się do władzy bezpośrednio wyższej. Prawo to posiadaczowi nie służy, jeżeli zmiana wyniku urzędowego badania została dokonana przez wojewódzkiego lekarza weterynaryjnego.
3. Odwołanie winno być wniesione na ręce państwowego lekarza weterynaryjnego, który sprawdzenia dokonał, natychmiast, a najpóźniej w ciągu 24 godzin, po zakomunikowaniu posiadaczowi wyniku sprawdzenia.

Art. 18.

Poza przypadkami przewidzianymi w art. 15, 16 i 17 mięso urzędowo zbadane i oznakowane nie podlega ponownemu urzędowemu badaniu.

Art. 19.

1. Koszty, związane z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju oraz ze sprawdzaniem badania mięsa (art. 15) ponoszą właściwe miasta lub powiatowe związki samorządowe, wyznaczające lekarzy weterynaryjnych i ogląda czy
2. Na pokrycie kosztów, wymienionych w ust. 1, miasta lub powiatowe związki samorządowe mogą pobierać opłaty według norm, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Uprawnienie swe, wynikające z przepisu niniejszego, może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przekazać wojewodom.
3. Wpływy z opłat, określonych w ust. 2, mogą być użytkowane jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa; poszczególne rodzaje tych wydatków określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 20.

Miasta oraz te gminy wiejskie, które utrzymują własne rzeźnie, obowiązane są posiadać urządzenia do

sprzedaży mięsa mniej wartościowego.

Art. 21.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzeń:

- 1) sposób tworzenia obwodów urzędowego badania,
- 2) sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania,
- 3) sposób uczenia i egzaminowania ogląda czy oraz ich zakres działania,
- 4) sposób urzędowego badania, oceny, znakowania i dalszego postępowania z mięsem po urzędowym zbadaniu w celu wpuszczenia mięsa do obrotu oraz warunki wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego,
- 5) postępowanie z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych zwierząt, poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa sposób rejestrowania i zestawiania wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

3. Rozporządzenia w sprawach, określonych w ust. 1 pkt 1, będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rozporządzenia zaś w sprawach, określonych w ust. 1 pkt 3 i 4, w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Rozdział II

Badania mięsa wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy

Art. 22.

1. Mięso wprowadzane (przywożone) z zagranicy musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowotności, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego, zawierające również stwierdzenie, że mięso to nie przedstawia niebezpieczeństwa zaraźliwej choroby zwierzęcej; mięso to podlega urzędowemu badaniu przez lekarzy weterynaryjnych.
2. Stacje wejściowe i stacje badania zostaną wyznaczone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 23.

Mięso świeże bydła rogatego nie może być wprowadzane (przywożone) z zagranicy w częściach mniejszych od ćwierci, mięso świń, cieląt, owiec i kóz - w częściach mniejszych od połów.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi, które z narządów wewnętrznych mają być dostarczane do urzędowego badania w naturalnym połączeniu z innymi częściami mięsa.

Art. 24.

Wprowadzanie z zagranicy mięsa zwierząt jednokopytowych i mięsa psów, jako też wszelkich konserw mięsnych i wyrobów z mięsa siekanego lub rozdrobnionego, jest zakazane.

Art. 25.

Wprowadzenie z zagranicy mięsa bez urzędowego badania może być dozwolone, jeżeli mięso jest wprowadzane z zastosowaniem środków lub w warunkach, uniemożliwiających jego spożycie.

Art. 26.

1. Mięso, wprowadzone z zagranicy, w razie uznania go za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe, podlega zniszczeniu, o ile posiadacz nie spowoduje natychmiastowego cofnięcia takiego mięsa za granicę.
2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia przypadki, w których mięso, określone w ust. 1, nie może być cofnięte za granicę.

Art. 27.

1. Przeprowadzanie urzędowego badania mięsa, wprowadzanego z zagranicy, należy do władz państwowych.
2. Przy urzędowym badaniu mięsa, wprowadzonego z zagranicy, należy postępować według zasad, obowiązujących przy urzędowym badaniu mięsa krajowego; za mięso zdatne może być uznawane jedynie mięso ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych.
3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, określi sposób wykonania przepisów artykułu niniejszego oraz postępowanie władz administracyjnych, związane z urzędowym badaniem mięsa, wprowadzanego z zagranicy.

Art. 28.

1. Za badanie mięsa, wprowadzanego z zagranicy, będą od posiadaczy mięsa pobierane opłaty.
2. Wysokość tych opłat określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 29.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia:
 - 1) rozciągnąć przepisy art. 22 i 23 na zwierzyńę i drób, wprowadzane z zagranicy,
 - 2) zezwalać na wyjątki od przepisów art. 23 i 24 oraz stosować ulgi co do mięsa, wprowadzanego w małym ruchu granicznym lub przeznaczonego do spożycia w podróży,
 - 3) ograniczyć lub zakazać przywozu mięsa z zagranicy w razie niebezpieczeństwa przyniesienia w ten sposób zaraźliwych chorób zwierzęcych.
2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może do czasu wydania rozporządzenia na podstawie ust. 1 pkt 2 zezwalać w poszczególnych przypadkach na stosowanie wyjątków od przepisów art. 23 i 24, określając w zezwoleniu szczegółowe warunki jego zastosowania.

Rozdział III

Władze i postępowanie

Art. 30.

1. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, wojewodowie, bądź Komisarz Rządu m.st. Warszawy oraz powiatowe władze administracji ogólnej sprawują nadzór nad badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych.
2. O ile postępowanie władz administracyjnych nie jest określone przez rozporządzenie niniejsze lub rozporządzenia na jego podstawie wydane, stosować należy obowiązujące przepisy ogólne o postępowaniu władz administracyjnych.

Rozdział IV

Postanowienia karne

Art. 31.

Karze pozbawienia wolności do sześciu miesięcy oraz grzywny do pięciu tysięcy złotych lub jednej z tych kar ulega: ² **Grzywnie albo karze ograniczenia wolności podlega:**

- 1) kto znakuje mięso, nie będąc do tego uprawniony, lub kto, będąc uprawniony do znakowania mięsa, umyślnie umieszcza na nim znaki niewłaściwe,
- 2) kto znaki na mięsie fałszuje,
- 3) kto świadomie ofiaruje na sprzedaż lub sprzedaje mięso fałszywie lub niewłaściwie oznakowane albo też mięso, z którego znaki zostały usunięte,
- 4) kto świadomie wprowadza w obrót mięso uznane za niezdatne lub przeciwdziała zarządzeniom zmierzającym do unieszkodliwienia i usunięcia takiego mięsa,
- 5) kto świadomie wprowadza w obrót mięso warunkowo zdatne niepoddane zabiegom, mającym na celu umożliwienie spożycia, lub kto przeciwdziała unieszkodliwieniu takiego mięsa,
- 6) kto świadomie przeciwdziała zakazom, wynikającym z art. 24, lub kto wbrew tym zakazom wprowadza w obrót przywiezione z zagranicy mięso zwierząt jednokopytowych i psów, jak również wszelkie konserwy mięsne i wyroby z mięsa siekanego lub rozdrobnionego,
- 7) kto świadomie wprowadza w obrót, jako środek spożywczy mięso z zagranicy, którego przywóz został dozwolony bez urzędowego badania (art. 25).

Jeżeli przestępstw wymienionych w punktach 3, 4, 5, 6 i 7 dopuszczono się z niedbalstwa, sprawca ulegnie karze grzywny do pięciuset złotych lub aresztu do jednego miesiąca.

Art. 32.

Karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do trzech tysięcy złotych podlega w drodze administracyjnej:³

- 2) kto wbrew przepisowi art. 5 ust. 2 sprzedaje mięso zwierząt, nie podlegających badaniu,
- 3) kto wprowadza w obrót mięso bez uprzedniego urzędowego zbadania i oznakowania albo sprawdzenia badania (art. 15) lub mięso zwierząt, zabitych z konieczności bez uprzedniego urzędowego zbadania po uboju i oznakowania, albo wprowadza w obrót mięso, którego przywóz z zagranicy został zakazany z

powodu niebezpieczeństwa przyniesienia zaraźliwych chorób zwierzęcych,

- 5) kto wykracza przeciw przepisom rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 4 i 5, dotyczącym wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego, jak również postępowania z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych, poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7, albo wykracza przeciw przepisom art. 22 i 23, dotyczącym mięsa wprowadzanego z zagranicy.

Art. 33.

W wypadkach, przewidzianych w art. 31 punkty 4, 5, 6 i 7 oraz w ustępie ostatnim tegoż artykułu, należy obok kary orzec konfiskatę mięsa.

Konfiskatę orzec należy choćby ściganie karne z jakichkolwiek powodów było niewykonalne.

Orzeczenie o konfiskacie niepołączone z wyrokiem wydaje sąd właściwy do orzekania o karze; orzeczenie to może być zaskarżone.

W wypadkach, przewidzianych w art. 31 punkty 1, 2 i 3 oraz w art. 32, władza orzekająca może obok kary orzec konfiskatę mięsa.

Art. 34.

Mięso, podlegające konfiskacie, może władza administracyjna tymczasowo zająć i, o ile nie ma być w myśl obowiązujących przepisów zniszczone, może je z ważnych powodów sprzedać. Za ważne powody należy w szczególności uznać obawę zepsucia się mięsa.

Art. 35.

Współwina (podżeganie i pomoc) w przestępstwach, określonych w rozporządzeniu niniejszym, tudzież usiłowanie jest karalne.

Art. 36.

Postanowienia karne rozporządzenia niniejszego nie wykluczają ukarania w myśl surowszych przepisów innych ustaw w razie naruszenia ich czynem w postanowieniach karnych rozporządzenia niniejszego przewidzianym.

Art. 38.⁴

Ustęp 1 - nie obowiązuje.

Ustęp 2 - nie obowiązuje.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 39.

Nie obowiązuje.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

Art. 40.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych mocen jest w drodze rozporządzenia na czas do lat dziesięciu od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego odraczać stosowanie poszczególnych postanowień rozporządzenia niniejszego, dotyczących badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (art. 3-21) na tych obszarach Państwa, na których warunki miejscowe stosowanie to uniemożliwiają.

Art. 41.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, co zaś do orzecznictwa karnego - Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w sprawach, dotyczących zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Opieki Społecznej, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych działać będzie w porozumieniu z tymi Ministrami. Rozporządzenia wykonawcze, dotyczące zakresu działania innych ministrów, wydawane będą w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 42.

Postanowienia rozporządzenia niniejszego, dotyczące przygotowania urządzeń potrzebnych do przeprowadzenia urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz uczenia i egzaminowania oglądaczy - wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; postanowienia zaś pozostałe z dniem 1 stycznia 1929 r.

Stosownie do art. 4 ust. 3 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz.U. R.P. Nr 73, poz. 497), zależy od uchwały Sejmu Śląskiego, czy i kiedy rozporządzenie niniejsze ma wejść w życie na obszarze województwa śląskiego.

Z chwilą wejścia w życie postanowień rozporządzenia niniejszego, a na obszarze województwa śląskiego, stosownie do uchwały Sejmu Śląskiego, tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w przedmiocie objętym tymi postanowieniami, a w szczególności:

art. 1125 pkt 12 i art. 1144 ustawy lekarskiej wyd. 1905 r. (Zwód Praw Ces. Ros. tom XIII),

§ 13 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich tępieniu (Dz.u.p. austr. Nr 177),

ustawa o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 3 czerwca 1900 r. (Dz.Ust. Rzeszy Niem. str. 547),

pruska ustawa wykonawcza z dnia 28 czerwca 1902 r. do ustawy o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Zb. Ust. Prus. str. 229).

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1933 r. Nr 60, poz. 454, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 18, poz. 132, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1997 r. Nr 88, poz. 554.

sankcja wchodzi w życie 1.01.1998 r. (Dz.U. Nr 88, poz. 554)

pkt 1 i 4 - skreślony

art. 37 - skreślony